

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1057/2025
16.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владимира Жикића, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Марка Татара, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр. 85/2024 од 27.12.2024. године и Апелационог суда у Нишу 13 Кж1-89/25 од 17.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 16.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Жикића, адвоката Марка Татара, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр. 85/2024 од 27.12.2024. године и Апелационог суда у Нишу 13 Кж1-89/25 од 17.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К.бр. 85/2024 од 27.12.2024. године окривљени Владимир Жикић оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 4 године, у коју се урачунава време лишења слободе иведено у притвору од 23.04.2024. године до упућивања на издржавање казне затвора и изречена му је мера безбедности обавезно лечење наркомана која ће се извршити у Заводу за извршење кривичних санкција или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и може трајати док постоји потреба за лечењем али не дуже од три године, с тим да се време введено на лечењу урачунава у изречену казну затвора. Истом пресудом окривљеном је изречена и мера безбедности одузимање предмета ближе наведених у изреци пресуде и одлучено је о трошковима кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 13 Кж1-89/25 од 17.03.2025. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Владимира Жикића и жалба браниоца окривљеног, адвоката Марка Татара и пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.85/24 од 27.12.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Марко Татар, због повреде

закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине или само другостепену одлуку и списе предмета врати првостепену или другостепену суду на поновни поступак и одлучивање, или да побијане пресуде преиначи тако да окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело за које је оглашен кривим или га огласи кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика.

Врховни суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања у чему се огледају овако нумерисане повреде, бранилац оспорава наводе суда да се у конкретном случају ради о великој количини опојне дроге, напомињући да је то фактичко питање које се процењује у сваком конкретном случају, јер законом и подзаконским актима нису дати јасни и прецизни параметри на основу којих би се могло на несумњив и поуздан начин утврдити шта представља појам „велике количине опојне дроге“ из члана 246а став 2. КЗ. Самим тим, по наводима браниоца, суд је приликом утврђивања шта представља велику количину опојне дроге пропустио да узме у обзир околности везане за окривљеног који је дугогодишњи зависник и болује од токсикоманске зависности од различитих опојних дрога, да свакодневно користи опојну дрогу хероин или кокаин већ дуги низ година, да је пронађена опојна дрога затечена на столу заједно са осталим личним стварима што указује на непостојање свести да држи велику количину, при чему је пронађена опојна дрога окривљеном била довољна за период од петнаестак дана, те је евентуално реч о кривичном делу из члана 246а став 1. КЗ, којим наводима бранилац суштински оспорава оцену суда у погледу чињенице да је реч о већој количини опојне дроге и указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић